

Sker det før det stadium, er vi inde i en politisk vurdering, og vi føler os bestemt ikke trygge ved, at der sidder en samling socialdemokratiske regeringer rundt omkring i det europæiske landskab, der skal sidde og vurdere, om der er en regering og politiske partier i et medlemsland, der giver fare for et eller andet. Vi kan hurtigt erindre statsministerens udfald imod Dansk Folkeparti for nogen tid siden og så vurdere, hvordan man måske kan få EU til at reagere i en given situation.

Vi synes ikke, at en sådan udvikling er ønskelig. Vi synes i det hele taget ikke, det tilkommer EU at foretage en sådan vurdering, men EU skal selvfølgelig reagere, hvis der sker en konkret overtrædelse af menneskerettighederne.

Endelig vil jeg som det tredje punkt i forhold til forhandlingerne nævne Kommissionen. Her var det tidligere regeringens standpunkt, at alle lande skulle have en kommissær. Vi fik også at vide, at det nærmest ville være noget, man ville benævne som en garanti, at vi havde en kommissær, efter at regeringskonferencen var slut i Nice. Vi ved nu, at Danmark har åbnet mulighed for, at vi ikke har en kommissær efter Nice, i hvert fald ikke som fast medlem, men at der kommer en rotationsordning, der gør, at vi i perioder vil stå uden kommissær.

Så spørger vi jo, når Danmark på tre afgørende områder er gået fra den oprindelige position og har bevæget sig for at komme de andre lande i møde: Hvad har Danmark så fået til gengæld? Vi har også stillet det spørgsmål i Folketingets Europaudvalg, og jeg må sige, at jeg har ikke hørt noget svar indtil nu. Jeg håber, at ministre i deres svarrunde her senere vil kunne fortælle os, hvad Danmark har fået ud af at give sig på tre områder, som regeringen selv tidligere har sagt var afgørende.

Endelig skal jeg sige, at vi vil selvfølgelig også formelt tage stilling til Nicetraktaten, når den foreligger, men jeg kan da lige så godt ærligt sige, at jeg ikke med det, der ligger nu, hvis det er det, der ser ud til at skulle tegne skitsen af indholdet, kan forestille mig, at vi vil kunne anbefale et ja til Nicetraktaten.

Tværtimod vil vi slå til lyd for, hvis der er de vidtrækkende konsekvenser af Nicetraktaten, som vi ser nu, der sandsynligvis vil komme, at der kommer en folkeafstemning, hvor det er befolkningen, der afgør, om Danmark skal gå med til f.eks. 50 nye flertalsområder ud af 70, hvor der i dag er enstemmighed.

Vi mener nemlig under ingen omstændigheder, at det alene er en juridisk fortolkning, der skal være afgørende for, om Danmark holder folkeafstemning om en ny EU-traktat, men vi har jo set, at regeringen mener, at det alene er en juridisk fortolkning, og det betyder bl.a., at det, at man overgår til flertal og dermed jo reelt mister selvbestemmelse som land, ikke betyder, at danskerne bliver spurgt.

Regeringen vil sammen med ja-partierne her i Folketinget forbeholde sig ret til at afgive selvbestemmelse for Danmark på helt afgørende områder uden at spørge den danske befolkning, og det synes vi selvfølgelig er utilfredsstillende.

Susanne Clemensen (CD):

I CD er vi naturligvis både ærgerlige og kede af afstemningsresultatet den 28. september. Vi mente, og det mener vi stadig væk, at det var det bedste for Danmark, hvis vi kunne være med i euroen.

Når det er sagt, så får det os jo ikke til at skifte synspunkter og være mindre engagerede i EU-samarbejdet. Det får os nærmere til at sige, at så må vi bare lægge os endnu mere i selen for at forklare folk, hvad det er, vi synes, der er så positivt ved EU-samarbejdet, og bl.a. bruge debatten her i dag til at diskutere, hvordan vi så også fremover gør EU-samarbejdet til et samarbejde, som folk kan bakke op.

Vi må jo se i øjnene nu, at undtagelserne i nær fremtid ligger fast. De er ikke til diskussion. Det skulle da lige være forsvarssamarbejdet. Hvis det viste sig, at der var 80-90 pct. opbakning i befolkningen – hvilket man jo ikke kan udelukke der på et tidspunkt ville komme – til at Danmark faktisk skulle deltage i den forsvarspolitiske dimension i EU, skulle vi sende det ud til folkeafstemning på et tidligere tidspunkt, for der er jo ingen tvivl om, at vi på det område har mistet væsentlig indflydelse, bl.a. fordi vi ikke kan stille danske soldater til rådighed for en EU-ledet udrykningsstyrke. Det gør jo også, at vi må acceptere, at der er lande, der ønsker et forstærket samarbejde på det forsvars- og sikkerhedspolitiske område.

For at vende tilbage til udgangspunktet: Hvad er det egentlig, der efter vores opfattelse gør, at EU er et samarbejde, som det er vigtigt for Danmark fortsat at være med i?

CD blev jo stiftet for 27 år siden, og et af punkterne i vores partis formålsparagraf var og er, at CD arbejder for et forenet Europa.